

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:

Ετησία λέβα 15
Εξαμηνιος » 8

Εξωτερικού:

Ετησία φράγκα 20
Εξαμηνιος » 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις
διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς και
γραμμάτια της βουλγ. τραπέζης
δι' επιστολής επί συστάσει.

~~*

Τὰ γραφεῖα της «Ὀδησσός»
ἐν τῇ ᾠ. τμήματι Ἀριθ. 508.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα
στιγμῶν τμήται ΕΝΟΣ Λέβου.

~~*

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

~~*

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσόν»
ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προε-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὅπ' ὄψει.

— ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ —
ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

— ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ —
ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΟΝ

ΣΕΡΒΙΑ

Εξ ανταποκρίσεως τῆς περισπούδαστου συνα-
δελφου «Διαλ. Μνήμωνος» ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα:

«Οἱ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀντιβασιλέως Κώ-
στα Πρώτου ὑπολειφθέντες δύο Ἀντιβασιλεῖς, Ρί-
στις καὶ Βελιμάρκοβιτς (ὡς κορυφαῖοι τῆς με-
ριδος τῶν φιλελευθέρων) εἰς τὴν πρώτην δοθεῖ-
σαν τεχνητὴν ἀφορμὴν ἀποπέμπουσιν τὸ ρίζοσπα-
στικὸν ὑπουργεῖον, καίτοι στηριζόμενον ἐπὶ πλει-
ονοψηφίας 116 ἐκ τῶν 134 μελῶν τῆς Σκουψί-
νης καὶ φέρουσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοὺς 16 μό-
λις ψήφους ἐν τῇ Βουλῇ ἀριθμοῦντας φιλελευ-
θέρους. Ἡ τὸν Γ' Ἀντιβασιλέα μέλλουσα νὰ ἐκ-
λέξη Βουλὴ κατ' ἀρχὰς ἀναβάλλεται, εἴτα δια-
λύεται, μένει δ' ἡ χώρα ἐπὶ 8 ὅλους μῆνας ἀνευ
Βουλῆς, διότι ἔπρεπε νὰ παρασκευασθῇ τὸ ἔδα-
φος τῶν ἐκλογῶν, ἐξ ὧν νὰ προέλθῃ πλειονο-
ψηφία ὑπὲρ τῶν φιλελευθέρων καὶ καταδαμα-
σθῇ ἡ τῶν ρίζοσπαστῶν παντοδυναμία. Οἱ ρίζο-
σπασταὶ πνέουσιν μένεα διὰ τὰ κατ' αὐτῶν ὑπὸ
τῶν ἐνδεδειγμένων φιλελευθέρων τεκταινόμενα, πα-
ρασκευάζονται δὲ κρυφίως, ὡς τὴν ἀνέκου-
στον παραβίασιν τῶν ἀρχῶν ἀποκρούσων ἐν
εὐθέτῃ στιγμῇ δι' ἐνόπλου βίας. Ὁ Βασιλεὺς Μι-
λάνος, καίτοι βίων μακρὰν τῆς Σερβίας ἐν Πα-
ρισίαις, ἐξετήμησε δεόντως τὰς δεινὰς συνεπείας,
ἀς ἠδύνατο δευτέρα τις ἐπανάστασις τῶν ρίζο-
σπαστῶν (ἡ 1η συνέβη τῇ 1883) νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς
δυναστείας τῶν Οὐρένοβιτς, καὶ συλλαβὼν τὸ
σχέδιον τῆς ἐνεργείας του, φιλοῦται κατὰ τὰς
ἀρχὰς Ἰανουαρίου. Ἐ. ἔ. μετὰ τῆς Βασιλείας Να-
θαλίας. Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη τῆς συμφιλώσεως
πράξις ἔμενεν ἄλυστον μυστήριον δι' ὅσας τὴν
Σερβικὴν κοινωνίαν ἀπὸ τῶν ἀντιβασιλέων καὶ
ὑπουργῶν μέχρι τῶν τελευταίων ἀστικῶν καὶ
χωρικῶν τάξεων. Ἀλλ' ἡ αὐλικὴ ἐπανάστασις
τῆς 1 Ἀπριλίου, δι' ἧς μετὰ τόσης τέχνης καὶ
στρατηγικῆς διζώητος καθήρεθ' ἡ Ἀντιβασιλεία
καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν εἰς χεῖρας τοῦ ὁ
17ετῆς Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἔλυσεν ὅσων ἀπο-
ρίαν. Οἱ ρίζοσπασταί, μεταξὺ τῶν ὁσίων ἀνέ-
καθεν παρετηρήθη ἀντιδυναστικὸν τι ρεύμα κα-
τὰ τῶν Οὐρένοβιτς καὶ πρὸς ὄφελος τῆς ἐξορι-
στοῦ Δυναστείας τῶν Καραγιώργιεβιτς, δὲν εἴ-
χον πλέον ἀνάγκην νὰ δράζωσι τὰ δόλια, ὡς
ὑπερσπίσωσι τὰ καταπατούμενα ὑπὸ τῶν φιλε-
λευθέρων δικαῖά των, εἶχον δὲ πάντα λόγον νὰ
περιβάλωσι διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως
των τὸν νεαρὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον. Ἡ μετὰ
τόσων ἀγώνων καὶ κόπων γεννηθεῖσα ἀμφιβό-
λου πλειονοψηφίας Σκουψίνα ὑπὸ τὸ κράτος
τῶν φιλελευθέρων κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέ-
ως εἰς θάνατον καὶ νέαι ἐκλογαὶ διαταχθεῖσαι
ἔλαβον χώραν τὴν 18 Μαΐου, καθ' ἃς ἀπέσχον
μὲν νὰ ψηφίσωσι οἱ φιλελευθέροι (καὶ τοῦτο
μάλλον ὡς καλὸν ψῆφον τὴν ἀριθμητικὴν των
ἀδυναμίαν) ἐξελέγησαν δὲ ἐκ τῶν 134 βουλευ-
τῶν, ὅσους ἀριθμεῖ ἡ Σκουψίνα, 123 ρίζοσπασταί,
10 προοδευτικοί (ὑπὸ ἀρχηγὸν τὸν Μ. Γαρασα-
νὶν) καὶ 1 οὐδέτερος (ἡ μάλλον βιομηχανὸς φι-
λελευθερός). Τὴν 1ην Ἰουνίου συνήλθε ἡ Βου-
λὴ εἰς αἱ προκαταρκτικὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν
ἐξελέγη ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέλεξιν τῶν βουλευ-
τικῶν ἐκλογῶν, τὴν 3ην ἐξελέγη τὸ ὁριστικὸν
προεδρεῖον, τὴν 4ην ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἐ-
κήρυξε ἐπισήμως διὰ τοῦ κατωτέρω παραθεμέ-
νου Βασιλικοῦ λόγου τὰς ἐργασίας τῆς Σκουψί-
νης καὶ ἐδίδε τὸν ὅρκον εἰς τὸ Σύνταγμα. Ἡ
τελετὴ σθεγὲς ἐγένετο μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος
ἐν τῇ ἐθνικῇ δεξιᾷ παρόντος τοῦ διπλωματι-
κῶν σώματος καὶ πασῶν τῶν ἀνωτέρων πολιτι-
κῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς πρωτεύουσας.

Αἱ συνεδριάσεις τῆς ἐκτάκτου ταύτης Σκουψί-
νης ἔσονται εὐαριθμοί. Ἐν αὐτῇ ψηφισθήσονται
κυρίως αἱ μετὰ τῆς Ἀστροσυγγαρίας καὶ Γερ-
μανίας ἐμπορικαὶ καὶ κτηνιατρικαὶ συμβάσεις, ὁ
προϋπολογισμὸς καὶ ἡ εἰσαγωγὴ εἰδῶν τινῶν μο-

νοπωλίων οἶον: τοῦ πετρελαίου, τῶν πυρελῶν,
καὶ τοῦ σιγαροχάρτου.

Κατὰ Νοέμβριον δὲ μῆνα θέλει συνέλθῃ αὖ-
τις ἡ Σκουψίνα, ὡς τότε κυρίως ἀφιερωθῇ εἰς
τὰ ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως παρασκευα-
σόμενα ἱκανὰ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς
διοικήσεως νομοσχέδια.

Ὁ ἐκ Βιέννης ἐπανέλθων κατ' αὐτὰς ὑπουρ-
γὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βοϊτς συνωμολόγησε
μετὰ διαφόρων τραπέζικων οἰκῶν δάνειον 44.
000,000 ὀνομαστ. φράγκων, πρὸς 76% ἐπὶ τῇ
βάσει τῶν πέρυσι ψηφισθέντων 16% ἐπὶ ἐκάστῃ
φράγκῳ ἀμέσου φόρου καὶ μέρους τῶν εἰσπρά-
ξων τοῦ μονοπωλίου τοῦ ἄλατος. Διὰ τοῦ δα-
νείου τούτου ἡ Σερβία θέλει κάλυψαι μέρος τοῦ
κυμαινόμενου χρέους καὶ συμπληρώσῃ τὰς πο-
λεμικὰς αὐτῆς παρασκευάς, ὡς καὶ εἶδη τινὰ τοῦ
κινήτου ὀλλικοῦ τῶν σιδηροδρόμων τῆς.

Μετὰ τοῦ δανείου τούτου τὸ ὀλλικὸν δημόσιον
χρὲος τῆς Σερβίας συμποσοῦται εἰς 384,000,000
φράγκων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ὁ ἐν Καῖρῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ
«Χρόνου» τηλεγραφεῖ: «Σφοδραὶ
συζητήσεις διεξάγονται ἐνταῦθα
περὶ τοῦ διεξαγομένου τῆς εἰς
Κωνσταντινούπολιν ἐπισκέψεως
τοῦ Κεδίβη. Ἐν γένει προσδοκᾷ-
ται ὅτι θὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ἐνε-
στάσεως θέσεως τῶν πραγμάτων
ἐν Αἰγύπτῳ. Τὸ ἐθνικὸν κόμμα
ἐλπίζει ὅτι ὁ Σουλτάνος θὰ ἐπι-
δοκιμάσῃ τὴν κατὰ τῆς Ἀγγλίας
ἐχθροτητα τοῦ Κεδίβη καὶ ὅτι διὰ
μυστηριώδους τινὸς μέσου θὰ ἐπι-
τευχθῇ ἡ ἐκκένωσις τῆς χώρας.
Οὐκ ὀλίγοι τῶν κορυφαίων τοῦ
κόμματος, μέλη τοῦ νομοθετικοῦ
συμβουλίου καὶ ἰθαγενεῖς δικασταί
θὰ ἀπέλθωσιν εἰς Κωνσταντινού-
πολιν καθ' ὃν ὁ Κεδίβης χρόνον,
λέγεται δ' ὅτι θὰ ὑποβάλωσιν εἰς
τὸν Σουλτάνον ἀναφορὰν ζητούν-
τες τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἀγγλῶν.
Ἀλλ' οἱ ἐμβριθέστεροι τῶν ἰθα-
γενῶν θεωροῦσι τὰς διαδηλώσεις
ταύτας παιδαριώδεις, τὸ δὲ πολὺ
πληθος ἀδιαφορεῖ. Τὸ κόμμα τῶν
ὑπερμάχων τῆς μεταβολῆς εἶναι
ἀριθμητικῶς ἀσήμαντον, ἀνίκανον
νὰ προῖδῃ τὴν ἀναρχίαν, ἵτις θὰ
ἐπηρεάζωσιν εἰς τὴν ἐκκένωσιν,
ἀνίκανον δὲ καὶ ν' ἀνδρῶσιν στε-
ρεὰν κυβέρνησιν. Ἡ παιδείσις
καὶ ἡ ἐλευθερία, ἣν ἀπέκτησαν
ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν ἐπικράτησιν, ἐ-
δίδαξαν αὐτοὺς πῶς νὰ διατατῶ-
σιν, ἀλλ' ὅχι πῶς νὰ ἀνοικοδο-
μῶσι, τὸ δὲ θάρρος των ἀρύον-
ται ἐκ μόνης τῆς εὐνοίας τοῦ Κε-
δίβη καὶ τῆς συγκαταβάσεως τῆς
Αγγλίας πρὸς τὴν ἀνυποστόλως
ἐκδηλουμένην ἐχθρότητα τοῦ Ἀλλ
ἡ συγκατάβασις αὕτη ἐχώρησε πέ-

ρα τοῦ πρέποντος. Ζημιοὶ ἰθαγε-
νεῖς ἄρα καὶ Εὐρωπαίους καὶ πα-
ράγει γενικὴν ἀθυμίαν. Πολλὰ-
κις ἀκούει τοὺς ἰθαγενεῖς λέγον-
τας: «Ἐάν ἀνεφύετο πρὸ ἐτῶν ἡ
ἀγγλικὴ προστασία, θὰ ἦμεθα τώ-
ρα ἡσυχοί.»

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις διὰ τῆς
ρωσικῆς ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσ-
βείας ἐζήτησε παρὰ τῆς ρωμουνι-
κῆς κυβερνήσεως νὰ ἐπιτραπῇ εἰς
τὰς ἐν Βροσθενίῳ (Ιαλομίτης)
σχολὴν καὶ ἐκκλησίαν νὰ λάβωσι
παρά τοῦ μακαρίτου Ζάππα τὰν κατα-
λειφθέντα κληροδοτήματα.

Ἡ ρωμουνικὴ κυβέρνησις ἠρ-
νήθη νὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο μέχρι
τῆς τελειωτικῆς λύσεως τῆς ὑπο-
θέσεως Ζάππα.

ΡΩΣΣΙΑ

Καὶ πάλιν ἡ Ρωστικὴ κυβέρ-
νησις ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἐν Σοφίᾳ
ἀντιπρόσωπον τῆς Γερμανίας ὁ-
πως ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς βουλγα-
ρικῆς κυβερνήσεως τὴν ἀπότισιν
τῆς καθυστερουμένης ἐκ τῆς εἰς
τὴν Ρωσσίαν ὀφειλομένης πολε-
μικῆς ἀπζημιώσεως τῆς κατοχῆς
τοῦ 1878.

Ἀμφίβυλον ἂν καὶ πάλιν ἡ
βουλγαρικὴ κυβέρνησις, ὡς ἐπρα-
ξε προτετραετίας, θὰ συμμορφω-
θῇ πρὸς τὴν νέαν προσκλησίν
τῆς ρωσικῆς κυβερνήσεως ἀπ' ἐ-
ναντίας πιθανὸν θεωρεῖται ὅτι θὰ
προβάλλῃ ἀλταπειτήσεις, κατὰ τὸν
ἐν Σοφίᾳ ἀνταποκριτὴν εὐρωπαϊ-
κῆς ἐφημερίδος λέγοντα ὅτι
πρὸ τοῦ τῆς ἀπλευρώσεως τῶν
βουλγάρων πολέμου ἱκανὰ χρη-
ματικὰ ποσὰ βουλγαρικῆς προε-
λεύσεως ὑπῆρχον κατατεθειμένα
ἐν Ρωσσίᾳ μέρος μὲν εἰς τὰς
τραπέζας, μέρος δ' εἰς αὐτὸ τὸ τα-
μεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν
ὑπουργείου. Πρὸς τοῦτοις σημαν-
τικὰ κεφάλαια ὑπῆρχον κατατεθει-
μένα παρὰ βουλγάρων ἰδιωτῶν
εἰς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ Ρωσσον
πρεσβευτὴν καὶ τοὺς ἐν Ρωμου-
νίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ προξένους τῆς
Ρωσσίας.

Ἰσχυρίζονται τινες ὅτι μέρος
τῶν χρημάτων τούτων ἐχρησιμο-
ποιήθη εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ με-
γάρου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ρωσ-
σικῆς πρεσβείας. Πρὸς τοῦτοις ἔ-
τερα χρηματικὰ ποσὰ προερχόμε-
να ἐκ πολεμικοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ
δασμοῦ ἐδόθησαν ὡσαύτως τῇ
Ρωσσίᾳ καθ' ὃν ἐτι χρόνον ὁ ρωσ-
σικὸς στρατὸς κατεῖχε τὴν ἡγε-

μονίαν καὶ βραδύτερον κατὰ τὰ
πρῶτα ἔτη τῆς ἡγεμονίας τοῦ Ἀ-
λεξάνδρου Βάττεμπεργ.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν πρὸς δη-
μοσίευσιν ἐκ τῆς μεμακρυσμένης
ἐπαρχίας Καβακλῆ τὰ ἐπόμενα
τὰ ὁποῖα καὶ ἀσμένως δημοσι-
εῦμεν.

Καβακλῆ, τὴν 24ην Ἰανῆ 1893.

Αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις τῶν μα-
θητῶν τῆς ἀστικῆς ἡμῶν Σχολῆς,
ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Α. Γουσιοπούλου
πάνν εὐδοκίμως διευθυνομένης,
ἀρξάμεναι τὴν 18ην φθινότου μην-
νὸς ἐπερατώθησαν τὴν 20ην τοῦ
αὐτοῦ μηνός· πληθος πυκνὸν ἐξ
ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐπλήρου
τὴν εὐρείαν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς·
αἱ εὐστοχοὶ ἀπαντήσεις τῶν μα-
θητῶν αὐστηρῶς ἐξεταζομένων ἐ-
δικαίωσαν πληρέστατα τὰς προσ-
δοκίας τῶν πολιτῶν κατὰ τὰ δια-
λείμματα ἐψάλλοντο καλλιφωνό-
τατα καὶ ἀρμονικώτατα ᾠσματα
ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων
τάξεων λίαν ἐπιτυχῶς διδασθέν-
τα ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βοϊσιδίου· μετὰ
δὲ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων τὸ
πληθος συνεχάρη τῷ κ. διευθυντῇ
τῆς Σχολῆς καὶ τοῖς κ. κ. διδα-
σκάλοις Α. Τζιοβάρη Δ. Λαζαρί-
δη, Μινῶϊ Ι. Γκέττα, Δ. Βοϊτζίδη,
Αὐγερινφ Παπαϊωννίδη καὶ Κ.
Κ. Γεωργιάδῃ ἐπὶ τῇ ἐπιζήλῳ καὶ
ἀξιεπαίνῳ προθυμίᾳ, ἣν ἐπεδει-
ξαντο περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν
ἀνατεθειμένων αὐτοῖς ὑψηλῶν κα-
θηκόντων, καὶ ἀπεχώρησε κατε-
χόμενον ὑπὸ λίαν εὐαρέστων ἐν-
τυπώσεων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ
ἀπογέμομεν καὶ δημοσίᾳ τὸν δι-
καιὸν ἔπαινον τῷ Προέδρῳ τῆς
ἐφορίας κ. Α. Βλαϊκίδῃ καὶ τοῖς
μέλεσιν αὐτῆς κ. κ. Γκέντα Βλαϊ-
κίδα, Γεωργίῳ Βαφειάδῃ Χρήστῳ
Ν. Παπάζογλου καὶ Β. Δημητρίῳ,
οἵτινες καλῶς ἐννοοῦντες τὰ ἀνα-
τεθέντα αὐτοῖς καθήκοντα ἐν τῇ
μερίμνῃ αὐτῶν περὶ τῶν ἐκπαιδευ-
τηρίων μήτε χρόνου, μήτε κόπου
ἐφείσαντο ἐπιτελοῦντες πᾶν τὸ
συντελοῦν εἰς πρῶταγωγὴν καὶ ἀ-
νύψωσιν αὐτῶν, καὶ ἐκ μέσης ψυ-
χῆς καὶ καρδίας συγχάρομεν ἅ-
παντας τοὺς πολίτας Καβακλῆ διὰ
τὰ φιλόμουσα αὐτῶν αἰσθήματα
καὶ τοὺς κόπους καὶ τὰς θυσίας,
εἰς ἃς πάντοτε λίαν εὐγενῶς καὶ
γενναίως ὑποβάλλονται ὑπὲρ τῆς
συντηρήσεως τῶν ἐκπαιδευτηρίων
των.

ετών, κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐσπέραν εὐρίσκετο διασκεδάζων μετὰ τεσσάρων αὐτοῦ φίλων ἐν τινι καφενείῳ. Κατὰ τὴν 9½ ἐξήλθον ἅπαντες ὁμοῦ, εἰς μικρὰν δὲ ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ καφενεῖου ἀπῆντησαν αὐτοὺς κακοῦργοι οἰνίκες ἐπετέθησαν κτυπήσαντες τὸν Στέριον Ἀναστάσιον διὰ μαχαίρας εἰς τὴν καρδίαν καὶ δις διὰ ῥοπαλοῦ εἰς τὴν κεφαλὴν. Τὸ θῦμα μετὰ ὥραν ἀπέθανεν. Ἐν τῇ μεταξὺ ὥρᾳ κατῴρωθεσε νὰ ὁδηγήσῃ τὴν ἀστυνομίαν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν φονέων, οἱ οἱ ἦσαν ὁ Θεόδωρος Τσημετσηφ, δημοτικὸς ὑπάλληλος, καὶ Ἰ. Ρουσένωφ μ. ο. κ. τ. ἄ. ρ. ἔ. ἐν τῇ δημαρχείῳ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Δημητρίου Γεωργίου ὑπὸ ψευδόνυμον. Οἱ δρᾶσαι ἐφυλακίσθησαν. Ὁ φονευθεὶς ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι ἐφονεύσαν αὐτὸν διὰ λόγους ἀντιπολιτευτικούς.

ΑΓΓΛΙΑ

Σήμερον οὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ κατάδυσσις τῆς ναυαρχίδος Βικτωρίας ὑπὲρ ἤρξε συνεπεία τῶν ἀπερισκέπτων διατάξεων τοῦ στολάρχου Τρυών, ὅστις ἀπέτισε διὰ τῆς ζωῆς τοῦ τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐν στιγμῇ ἐξάψεως ἡ κουφότητος γενόμενον σφάλμα. Ἰδοὺ τίνα τηλεγραφοῦσιν ἐκ Μελίτης εἰς τὸν «Χρόνον». «Ὁ ναύαρχος σὺν Γεώργιῳ Τρυὼν ὡμολόγησεν ὅτι αὐτὸς καὶ μόνος ἦτο ὑπαίτιος ἐπὶ τῇ δυστυχίᾳ. Ἡ γοῦμενος τῶν γυμνασίων τῶν δύο ναυτικῶν μοιρῶν διέταξε διὰ σημείων τοὺς μοιράρχους νὰ ἀλλάξωσι τὸν πλοῦν, ἀντιστρέφοντες ἦν εἶχον τέως τάξιν. Τὰ σκάφη ἐπλεον κατὰ δύο γραμμίδες ἐν μέσῳ διαστήματος 1200 ὑαροδῶν ὥστε ἕκαστον πλοῖον, ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν διαταχθεῖσαν στροφὴν ὥφειλε νὰ ἀρκεσθῇ εἰς χῶρον ἐλάσσονα τῶν ἐξακοσίων ὑαροδῶν. Ὁ ναύαρχος Μάρκχαμ, ἰδὼν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαταγὴ τοῦ στολάρχου, δὲν ἀπῆντησεν παραχρῆμα εἰς τὸ σημεῖον ἀλλ' ἡ ναυαρχὴ ἐσήμανε πάλιν «τί περιμένετε»; Τότε τὸ Κεμπερδὰ οὐ ν. ὑπῆκουσεν εἰς τὸ πρόσταγμα. Βεβαιοῦται ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου Χάκινς Σμιθ ἐπέστησεν ἐγκαίρως τὴν προσοχὴν τοῦ στολάρχου εἰς τὴν ἑλλειψίν χώρου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς στροφῆς ἀλλ' ὁ Τρυὼν ἀπῆντησε ἄφες νὰ στραφῶσιν». Ἐντεῦθεν ἐγένετο φανερόν ὅτι τὰ πλοῖα

ἐμελλον νὰ συγκρουσθῶσι πρὸς ἄλληλα. Τὸ Κεμπερδὰ οὐ ν. ἐπληξεν τὴν Βικτωρίαν ἀκριβῶς πρὸ τοῦ πύργου, ἐμπήξαν τὸ ἔμβολον αὐτοῦ εἰς βάθος ἔξ καὶ ἐπέκεινα ποδῶν καὶ δὴ καὶ μετὰ τοσαύτης ὀρμῆς, ὥστε τὸ εἶδωλον τοῦ Κεμπερδὰ οὐ ν. κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς Βικτωρίας. Πάντα τὰ ἄλλα πλοῖα, ἰδόντα τὸν κίνδυνον, ἀπέστειλαν πάραυτα λέμβους ἀλλ' ὁ στόλαρχος Τρυών, νομίσας ὅτι ἡ Βικτωρία δὲν θὰ κατεβυθίζετο, ἀπέπεμψεν τὰς λέμβους. Τότε ὁ κυβερνήτης τῆς Βικτωρίας ἰδὼν τὸ ἀδύνατον τῆς διασώσεως τοῦ πλοίου, διέταξε πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ νὰ ἀποβλέψωσι μόνον εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν. Τὸ πλοῖον κατεποντισθὲν ταχέως ἀνατραπὲν, δεκατρία λεπτά μετὰ τὴν συγκρούσιν. Ἐνιοὶ τῶν ναυτῶν, ἐπροσπάθησαν νὰ σωθῶσιν ἀναρρίχόμενοι ἐπὶ τῶν ἐγκάτων τοῦ σκάφους, ἀλλ' ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν ἐλίκων, διαρκῶς καὶ ταχέως κοινουμένων μετὰ τῆς ὕλοσχεροῦς τῆς ναυαρχίδος καταδύσεως. Καὶ τὸ Κεμπερδὰ οὐ ν. παρ' ὀλίγον νὰ καταβυθισθῇ μετὰ τὴν Βικτωρίαν ἠδυνήθη ὥρως νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὴν ἐγγὺς Τρίπολιν, κακῶς ἔχον. Καὶ τὰ ἄλλα πλοῖα, ἔνεκα τοῦ πλημελοῦς προστάγματος, ἐκινδύνευσαν σπουδαίως νὰ συγκρουσθῶσι πρὸς ἄλληλα.

Η ΧΟΛΕΡΑ

Κατὰ τὰς ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐιδήσεις, ὁ ἐξῆς καταπληκτικὸς ἀριθμὸς θανάτων ἐκ χολέρας ἐγένετο ἐν Μέλκκ. Τῇ 25 Ἰουνίου (μ. ἡμ.) ἀπέθανον ἐκ χολέρας 445, τῇ 26ῃ 999, τῇ 27ῃ 955, τῇ 28ῃ 652, τῇ 29ῃ 511, τῇ 30ῃ 443, τῇ 1ῃ Ἰουλίου 452, τῇ 2 Ἰουλίου 290. Ἐν Τζέδδα δὲ τῇ 29 Ἰουνίου ἀπέθανον 7, τῇ 30 76, τῇ 1 Ἰουλίου 86 καὶ τῇ 2 Ἰουλίου 131. Οὕτω ἡ θνησιμότης βαίνει καλπάζουσα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν προσκυνητῶν οἰκιστῶν κατ' ἀσθεντικὰς ἐιδήσεις ἀνέρχονται εἰς 200,000 ψυχῶν, ἀν δὲ τὸ κακὸν ἐξακολουθήσῃ λυμαινόμενον τοὺς ἀνυχεῖς προσκυνητὰς, ζήτημα εἶναι ἂν θὰ ἐπανεέλθωσιν οἱ ἡμίσεις ἐξ αὐτῶν ζῶντες εἰς τοὺς οἴκους τῶν. Ἐκ τούτου κινδυνὸς ὑπάρχει μὴ οὗτοι κατερχόμενοι εἰς τὰς πατρίδας τῶν μεταδώσῃ τὴν φοβεράν νόσον εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀσθηρότατα μέτρα λαμβάνονται κατὰ τῆς ἐν Μέλκκ χολέρας. Πλήν τῆς ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς τῶν ὑπαλλήλων ἐνδὸς μέρους ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν, ἐπεβλήθη τοιαύτη τις ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ καὶ εἰς τὰς ὑποδοχὰς τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Τὸ ἐκ τῶν εἰσφορῶν αὐτῶν ἀπορριζόμενον ποσὸν τὸ ὅποιον δὲν εἶνε μικρόν, θὰ διατεθῇ πρὸς περιθάλψιν τῶν ἐν Μέλκκ προσβαλλομένων, πρὸς ἰδρύσιν

νοσοκομείων, ἀγορὰν φαρμάκων καὶ τροφῶν, μέρος δὲ ἐκ τῶν χρημάτων τούτων ἀπεστάλη ἡ δὴ εἰς Μέλκκ, Σινὰ καὶ Καμαράν. Ἐπίσης διέταχθη ἡ ἀποστολὴ εἰδικῶν πολεμικῶν πλοίων, οὗ θὰ ἐπιθῶσιν ἐξ στρατιωτικοῦ ἱατροῦ μετὰ τοῦ ἀναλόγου ἀριθμοῦ νοσοκόμων καὶ ποσότητος ἐπαρκούς φαρμάκων, πρὸς καταπολέμειν τῆς ἀσθενείας, συνετάχθη δὲ ἰδιαίτερος κανονισμὸς τῶν καθηκόντων τῶν ἐν λόγῳ ἱατρῶν.

Ἐπίσης ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις ἐλαβεν ἀσθηρότατα μέτρα κατὰ πάσης ἐνδεχομένης εἰσβολῆς τῆς νόσου εἰς Ἀλεξανδρείαν καὶ Κάϊρον ἐξ ὧς σημειοῦμεν τὰ κυριώτερα:

Γενικὸς καθαρισμὸς τῶν ὁδῶν καὶ τακτικὴ συντήρησις τῆς καθαριότητος αὐτῶν. Ἐπίχρισμα τῶν καλυθῶν τῶν ἰθαγενῶν καὶ τῶν τζαμιῶν, τακτικὴ καὶ ἀδελφικὸς ἀλλαγὴ τοῦ ὕδατος τῶν δεξαμενῶν τῶν τζαμιῶν, ἐν αἷς ὡς γνωστὸν οἱ ἰθαγενεῖς πλύνονται καὶ καθαρισμὸς τῶν ἀποπτῶν τῶν τζαμιῶν διὰ τοῦ ἀλλασσομένου ὕδατος τῶν δεξαμενῶν. Ἐπίσης ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας δόναμις ἐκ 200 ἀνδρῶν ἵνα σχηματίσῃ διαφόρους ὑγειονομικὰς ζῶνας κατὰ τὴν Εὐρυθρὰν θάλασσαν.

ΚΛΟΠΗ

Εἰς τὴν «Ἐθν. Ἐφημερίδα» τοῦ Βερολίνου ἐπιστέλλουσιν ἐκ Λονδίνου. «Οἱ Ἐφόροι τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου ἠγόρασαν ἐξόχως ὠραίαν ἑλληνικὴν λήκυθον, ἥς ἡ θεὰ εὐφραίνει ἀπὸ τινος τοῦς εἰδήμονας. Ἡ λήκυθος ἔχει σχῆμα κυλινδροειδοῦς ὑδρικής μετὰ στενοῦ λαιμοῦ καὶ πλατέος στομίου, ἐξ οὗ ἀρχεται ἡ εἰς τὸ μέσον λήγουσα χειρὶς. Ἐπὶ τῆς λήκυθος εἶναι ἐξωγραφημένος τάφος, οὗ ἐκατέρωθεν ἴσταιται νεανίας ἀπαραμίλλου καλλονῆς. Κατὰ τὴν γενικὴν κρίσιν, ὠραιότεραι τούτων μορφαὶ οὐδαμοῦ ἐυρίσκονται, ἐξαιρουμένων, φυσικῇ τῇ λόγῳ, μόνων, τῶν ἐπὶ τῶν μετοπῶν τοῦ Παρθενῶνος ἀναγλύφων.» Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἀρχαιοκάπηλος, ὁ πωλήσας τὴν λήκυθον, θὰ αἰσθανθῇ, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν γραμμῶν τούτων τὸ ἐρύθημα τῆς ἐντροπῆς κατακλύζον τὸ πρόσωπόν του, ἐπὶ τῇ ιδέᾳ ὅτι ἐπώλησεν ἐξ αἰσχροκερδείας ὅ,τι δὲν ἀνῆκεν εἰς αὐτὸν καὶ ἀπεστέρησε τὴν πατρίδα τοῦ ἀριστουργήματος, ἐφ' οὗ πᾶς Ἕλληνα εἶχεν οἶον ὁ εὐρέτης δικαίωμα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βερολίνον—30 Ἰουνίου Χθὲς τὸ ἐσπέρας ὁ Αὐτοκράτωρ ἐρχόμενος ἐκ Ποτσδάμης μετὰ τοῦ Μεγάλου δουκὸς διαδόχου ἀπαιχρέτισε ἐν Φρειδρισχροῦε λίαν ἐγκαρδίως.

Λονδίνον.—αὐθημερὸν —

Ἡ Βουλὴ συνεζήτησε τὸ ἔνατον ἄρθρον τοῦ komerule. ἀναβιβάζον τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν τῆς Ἰρλανδίας, μελλόντων νὰ ὦσιν 48, ὁ Βρώδρυγκ προὐκάλεσε θορυβώδεις σκηνὰς χαρακτηρίσας τὴν Ἰρλανδικὴν φυλὴν ὡς εὐτελὴ καὶ φλύαρον. Ὁ Σέξτων, ἐθνικὸς ἐμέμφατο τὰς ἐκφράσεις ταύτας εἰς χυδαίαν αὐθάδειαν, ἀπηξίωσε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐγκατέλιπε τὴν αἴθουσαν, ἐπευφημηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν.

Πετρούπολιν—1 Ἰουλίου —Ὁ οἰκονομικὸς μηνώτωρ δημοσιεύει ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διατάττοντος ἵνα τὰ ἡλαττωμένα τέλη τὰ παραχωρηθέντα τῇ Γαλλίᾳ, ἐφαρμοσθῶσιν εἰς ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη, ἐκτὸς τῆς Αὐстроουγγαρίας, Γερμανίας καὶ Βορείου Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Περόν.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ὁ ἱατρὸς κ. Λέων Ρόζεμπεργ ἐκφράζων τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὸ Σεβαστὸν κοινὸν διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν ἐπεδείξατο πρὸς αὐτόν, γνωστοποιεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς αὐριον μετοικεῖ εἰς τὰ ἀνωθεν τοῦ καφενεῖου κ. Λ. Σεμπρικοῦ δωματίου ἀπέναντι τοῦ γραφείου τοῦ ἱατροῦ κ. Βασιλάκη Παπαδοπούλου, ὅπου καὶ πέρουσι διέμενε.

Τοὺς πτωχοὺς καθ' ἐκάστην δέχεται δωρεὰν αἱ ἐπισκέψεις ἀρχόνται ἀπὸ τὴν 9—12 καὶ μετὰ μεσημβρίαν ἀπὸ τῆς 2—6 ὥρας τὴν Κυριακὴν μέχρι μεσημβρίας.

(4—1)

ΑΓΓΕΛΙΑ

Γνωστοποιεῖται εἰς τὸ ἐνταῦθα σεβαστὸν κοινὸν ὅτι ὁ πρὸς τὴν ἐγγύησιν μου ὁ κ. Δημήτριος Κακούλας θὰ γείνηται ἀνεγέρσει μέχρι Κωνσταντινουπόλεως ἀναχωρῶν μετ' οἰκονομικῆς ἀποπλῆξης τακτικῶτα καὶ προμηθεύων οἰαδήποτε εἶδη ἐκεῖθεν.

Ὁ βουλούμενος δύναται νὰ εὐρίσκη αὐτὸν εἰς τὸ γνωστὸν παρὰ τὴν ἀποδόθραν καπνοπωλεῖον τοῦ κ. Χρ. Σεῖν ἀγὰ ὑπ' ἀριθμὸν 161.

Ἐν Βάρνῃ 1 Ἰουλίου 1993.

Χατζηγκόλαος Χατζηϊδάν

(3—1)

Καλίνωφ

φαίνεται ὡς νὰ ἔκειτο εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς.

Αὕτη τὸν προσέβλεψεν μειδιῶσα εἰς τὸ ὠραῖον θερμὸν πρόσωπον καὶ ἔνευσε καταφατικῶς. «Ἀλλὰ σὰς ἐπιτρέπεται ἄρά γε; Νομίζω ὅτι αἱ πρὸς τὴν Μαρίαν σχέσεις εἶνε τόσῳ καλαὶ ὡς νὰ εἴσθε ἡρραβωνισμένοι;»

«Οχι, τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές!» ἀνέκραζεν οὗτος δραττόμενος τῆς χειρὸς τῆς Λουκίας.

Αὕτη δὲν τὸν ἀπέκρουσεν. «Τὸ ἀθῶον πλάσμα!» Καὶ ἐγέλασεν εἰρωνικῶς. «Ἡξεύρετε πῶς τὴν ὀνομάζουν ἐν τῇ οἰκοτροφείῳ; «Χρυσὸν χηνάριον!» ἡμπορεῖτε ν' ἀγαπήσθε ἐν τοιοῦτον χηνάριον;»

«Λουκία!» οὗτος ἀνεπήδησεν.

«Ὡσαύτως καὶ αὕτη ἠγέρθη.

«Λουκία!» θὰ ἐπανάιδωμεν ἀλλήλους

—ταχέως, πολὺ ταχέως;» Ἐβλίψε τὴν χεῖρά της ἐπὶ τῶν χειλέων του.

Αὕτη ἀπεσπάρθη αὐτοῦ εὐχερῶς καὶ ἔδραμε πρὸς τοὺς ἄλλους.

Ἡμέρας τινὰς κατόπιν ἀνεχώρουν ἡ Λουκία καὶ ἡ Μαρία διὰ τὸ ἐκπαιδευτήριον. Ὁ Βαλέριος Καρίσιος εἶχεν ἐστραμμένον τὸ βλέμμα πρὸς τὸν μετὰ συριγμοῦ ἀπερχόμενον σιδηροδρομικὸν συρμόν. Ἐπειτα ἐψηθῆρισε καθ' ἑαυτόν: «ὁ σπόρος ἐρρίφη εἰς τὴν γῆν—ἡ ἡμέρα τοῦ θερισμοῦ θὰ ἔλθῃ δι' ἐμέ.»

Τὴν πρὸ τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν ἐσπέραν ὁ Ρόλφ ἐξήτησε τὴν μητέρα του ἐν τῇ δωματίῳ της. «Ἡ ἐξομολόγησις τῶν χρεῶν του ἐβάρυνε τὴν ψυχὴν του.

Πάν ἰδύνατο νὰ φαντασθῇ αὕτη ἡ τὴν ἀνοησίαν ταύτην τοῦ ἰοῦ της.

«Ρόλφ, γιὰ τὸ Θεό, τί θὰ πῇ ὁ πατέρας;»

Οὗτος ἐγένετο ἀνυπόμονος. «Ο, τι

θέλει, μητέρα, μόνον ἀρκεῖ νὰ πληρώσῃ. Ἐπειτα χρήματα ἔλαβεν ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν Μαρίαν. Εἶμαι ὁ μόνος καὶ εἰς υἱός, καὶ εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτό, ἂν μοι τὰ δώσῃ τώρα, ἡ τὰ κληρονομήσω μετὰ τὸν θάνατόν του.

«Ρόλφ, ἀγαπητό μοι παιδί,!» καὶ ἀνελύθη εἰς δάκρυα. Θὰ θυμώσῃ, θὰ—

Ὁ δασάρχης εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον, ἔφερε τὸ ὄπλον ὑπὲρ τοὺς ὤμους του. «Τί συμβαίνει γυναικα;»

Ὁ νέος προσέβη ἀποφασιστικὸς πρὸς αὐτόν. «Συγγνώμην, διότι διέψευσα τὰς προσδοκίας σου, πατέρα, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ εἴπω. Ἐκαμὶ τρεῖς χιλιάδας μάρκα χρέη. Πρέπει νὰ πληρωθῶν. Καὶ σὲ παρακαλῶ—»

«Χρέη;» ἀνέκραζεν ὁ δασάρχης μετὰ φωνὴν τρέμουσαν. «Ἐλησμόνησες τί σοι εἶπα κατὰ τὴν ἀναχώρησίν σου;»

«Πατέρα, δὲν πιστεύω νὰ ὁμιλῆς σπουδαίως!» ἀντεῖπεν ὁ νέος συγκινημένος. «Οὐδὲ ἕνα γνωρίζω ἐκ τῶν συναδέλφων μου, ὁ ὁποῖος νὰ εἶνε ἐντελὴς ἀπληλαγμένος χρεῶν.»

«Ἐτσι σεῖς ὅλοι, δὲν ἀξίζετε τίποτε,» ἀπῆντησεν ὁ γέρον περιφρονητικῶς. «Ἀν ἔκαμά ποτε εἰς τὴν νεότητά μου ἐν λεπτὸν χρέος, νὰ μὴ χαρῶ τὴν ζωὴν μου. Ἐλευσινὴ, ἀνάνδρος πρόφασις!»

«Δὸς τῷ, καλὲ!» παρεκάλεσεν ἡ σύζυγός του, λαμβάνουσα τὰς χεῖρας τοῦ συζύγου της.

«Δὸς τῷ! Δὸς τῷ! καὶ πόσας φορές ἀκόμη; φαντάζεσαι πράγματι ὅτι μετὰ τὰ χρήματα θὰ τελειώσῃ ἡ ὑπόθεσις; ὁποῖος πάρει τὸν κατήφορον μὴ φράξῃ αὐτὸς κατακυλῆ σὺν λέγω. Πέρασε ἕνας χρόνος, τὸ παλληκάρι μας θὰ κάμῃ τὰ ἴδια. (Ἀκολουθεῖ.)

Εν Βάρνη τη 30 Ιουνίου 1893.

ΟΙ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΕΣ

Αντί παντός άλλου κυρίου άρθρου έθεωρήσαμεν κατάλληλον να παραθέσωμεν τοις αναγνώσταις ήμών τα κατωτέρω αξιογνώστα έπιστελλόμενα εκ Σεβαστουπόλεως μαρτυρούντα τα ενεργητικά αποτελέσματα της εν τῇ συνδέσμῳ της ενότητος συνεργασίας των εν Ρωσσία όμογενών, και ιδίᾳ υπό των έμβριθῶν και ώριμον διοίκησιν και πρωτοβουλίαν των αντιπροσώπων της Ελλάδος. Ἡ έλλειψις της εν τῇ συνδέσμῳ της ενότητος συνεργασίας μεταξύ των εν Βουλγαρία διαβιούντων όμογενών μας πρό πολλοῦ κατέστη έπαισθητή και αξιο πολλῆς προσοχῆς και μελέτης, ως εξ αὐτῆς και μόνῃς εξαρτωμένης της εν τῇ μέλλοιτι υπάρξεως ήμών ως έθνους εν τῇ έξωτερικῇ, αλλά περιούτου θα πραγματευθώμεν προσεχῶς εν έκτάσει στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν γεγονότων.

Ἡ Σεβαστούπολις οἰκεῖται υπό πολλῶν Ἑλλήνων εκ παλαιού, εἶνε δὲ και ἔδρα σπουδαιοτάτου ναυτικοῦ ἐμπορίου, ὅπερ διεξάγουσι κυρίως ἑλληνικά πλοία ἐφ' ᾧ και συνέστη ἐκεῖ πρό πολλοῦ προξενεῖον ἑλληνικόν, οὗ τὴν διεύθυνσιν ἀμίσθως ἔχει ὁ φιλόπατρις πρόξενος κ. Νικόλαος Γρυπάρης, ὁ διὰ τῆς φρονίμου αὐτοῦ συμπεριφορᾶς ἐλκύσας τὴν συμπάθειαν και τὴν υποστήριξιν τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν υπόθεσιν. Σὺν ἄλλοις ὁ κ. Γρυπάρης ἐφρόντισε νὰ συστήσῃ εν Σεβαστουπόλει κοινότητα, ἐκκλησίαν και σχολεῖον ἰδιον, εὐρῶν εν ταῖς πράξεσι ταύταις γενναίαν υποστήριξιν παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν και πολιτικῶν ἀρχῶν τῆς διοικήσεως εἰς ἣν ἡ Σεβαστούπολις ὑπάγεται. Τὴν κοινότητα, τὴν ἐκκλησίαν και τὸ σχολεῖον ἔδει νὰ νομιμοποιήσῃ κανονισμός. Οὗτος συνετάχθη πρό πενταετίας και διὰ τῶν ενεργειῶν τῶν ἀξιεπαίνων ἐπιτετραμμένων τῆς Ἑλλάδος, τοῦ μετακληθέντος κ. Λεβίδου και τοῦ νῦν ἐπιτετραμμένου κ. Τομπάζη, ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις ἐπεκύρωσε τὸν κανονισμόν τῆς ἑλληνικῆς εν Σεβαστουπόλει κοινότητος, ἀνακηρύ-

ξασα ταύτην ὄντως ἑλληνικὴν και χαίρουσαν τὰ αὐτὰ προνόμια, ἃ και ἡ παλαιὰ τῶν Ὀδησσηνῶν ἑλληνικὴ κοινότης Οὕτω λοιπὸν ἡ κοινότης τῶν εν Σεβαστουπόλει Ἑλλήνων, ἡ ἐκκλησία και τὸ σχολεῖον αὐτῶν θὰ ἴναι πάντοτε υπό τὴν προεδρείαν τοῦ Ἑλληνος προξένου νομίμως εν τῇ ἐκκλησίᾳ πάντοτε αἱ τελεταὶ ἑλληνιστὶ θὰ ψάλλωνται ἡ σχολὴ θὰ ἐξακολουθῇ αἰωνίως τὸν προορισμὸν αὐτῆς διὰ μόνῃς ἑλληνικῆς διδασκαλίας· τὰ κεφάλαια και τὰ ἀφιερῶματα και τὰ χρηματικά δῶρα τὰ ἀποσταλισόμενα παρὰ φιλανθρώπων και φιλογενῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν κοινότητα ταύτην, θὰ ὡσιν ἀληθῶς ἀνεπηρέαστα. Οτι τὸ γεγονός τοῦτο μεγάλῃν ἔχει σημασίαν διὰ τοὺς εν τῇ ρωσικῇ κράτει όμογενεῖς ἕκαστος ἐννοεῖ. Τοιαῦτα κατορθοῦσι φιλότιμοι και φιλογενεῖς Ἕλληνες ὑπάλληλοι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὅποταν εἶναι πεπρoυκισμένοι μετὰ φρονήσεως ἀληθοῦς θεωρῶσι τὰ γεννικά τοῦ ἔθνους εν τῇ ἀλλοδαπῇ συμφέροντα πολὺ ἀνώτερα τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων. Ὑπὸ τὴν ἐποίην ταύτην ὁ κ. Γρυπάρης εἶναι πραγματικῶς ἐπαίνων ἀξίος ὁμοίως δὲ και οἱ φιλοτιμότατοι ἐπιτετραμμένοι, εν εἰς και ὁ κ. Τομπάζης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ενθυμούνται οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ὅτι εν τῇ τελευταίῃ φύλλῳ ἐγράφημεν περὶ τινος καθολικοῦ παιδὸς και τῆς πρὸς αὐτὸ συμπεριφορᾶς τοῦ ἐνταῦθα ἱερέως τῆς καθολικῆς παροικίας κ. Πέτρου Τζούρουις κατὰ τὰς καταθέσεις Καθολικοῦ προσελθόντος εἰς τὸ γραφεῖον ήμών. Σήμερον εὐχαριστῶς σπεύδομεν ν' ἀνασκευάσωμεν τὴν κατὰ τοῦ αἰδεσμοῦ ἱερέως μομφὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀποσταλέντων ὑπ' αὐτοῦ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων και τοῦτο ἐξ ἀβρότητος και ἐκ σεβασμοῦ πρὸς μίαν ἀλλόδοξον θρησκείαν, διότι κατὰ τὸν περὶ τύπου νόμον εὐθύνεται ὁ παρακαλέσας ἡμᾶς νὰ γράψωμεν, οὐχὶ δὲ κατ' εὐθείαν ἡμεῖς και κατὰ συνέπειαν ἰδυνάμεθα νὰ μὴ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀποσταλέντα.

Κατ' οὗτά λοιπὸν ὁ αἰδεσμοῦ ἱερεὺς

ὁμολογεῖ ὅτι ἠρνήθη τὸ ἐξόδιον μυστήριον, τὸ ὁποῖον ἐξήτησε παρ' αὐτοῦ ὁ πατήρ τοῦ ἀσθενούντος παιδὸς, ἀλλ' ἡτίτα τοῦτου εἶναι ὅτι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἀπαιτεῖ προπαρασκευαστικὴν διδασκαλίαν πρὸς ὑποδοχὴν ἐνὸς μυστηρίου και ἐπομένως δὲν ἐδικαιούτο νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ μυστήριον ἐπὶ ἀνηλίκου παιδίου. Οτι ὅμως προῦφασίσθη εἰς τὸν πατέρα κόπωςιν και τὸν συνεβούλευσε μόνος νὰ προσευχηθῇ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του εἶναι ψεῦδος και συκοφαντία· ἀπ' ἐναντίας τῇ συνεληπήθη δούς αὐτῷ τὰς ἀναγκαῖας συμβουλὰς και παραμυθίας. Ὁ ἐν λόγῳ αἰδεσμοῦ ἱερεὺς ἐκφράζει τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐκκληζίν διὰ τὸν ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν κληρὸν ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἐτάφη τὴν ἐποῦσαν τὸ σῶμα καθολικοῦ παιδὸς και ὅστις ἀναμυγνύεται τόσῳ εὐκόλως εἰς τὰ καθήκοντα μίᾳς ἄλλης θρησκείας μὴ ἀνήκοντα εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ πρὶν ἢ ζητήσῃ τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κοινότητος ταύτης και ποῖαν τινα συγκατάθεσιν, τοῦλάχιστον ἐξ ἀβρότητος. Τὴν τοιαύτην διαγωγὴν εὐρίσκει ἀδικον και ἐπιμεμπτον, ἐκφράζει δὲ τὴν εὐχὴν ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ θὰ θέσῃ βράδιον ἢ τάχιον τάξιν εἰς τὴν κατάχρησιν ταύτην.

ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἡ συνάδελφος "Boulgarie," ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν γράφει τὰ ἐπόμενα:

Εἴκοσι περίπου ἡμέραι μᾶς χωρίζουσιν ἀπὸ τῆς 18)30 Ιουλίου ἡμέρας ἥτις ὠρίσθη διὰ τὰς νομοθετικὰς ἐκλογάς. Ὅσα μᾶλλον πλησιάζομεν πρὸς τὴν ἡμέραν ταύτην ἥτις θὰ ἀποφασίσῃ τὴν τύχην τοῦ ὑπουργείου εν τῇ ἐξουσίᾳ τόσῳ μᾶλλον βλέπομεν τὴν πάλιν καθισταμένην ζωηροτέραν μεταξύ τοῦ ὑπουργικοῦ ὀργάνου και τοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Επὶ τοῦ παρόντος ὁ πόλεμος οὗτος δὲν εἶναι ἡ ἐφημεριδοπώλεμος, πόλεμος σφοδρὸς εἶναι ἀληθὲς ἀλλ' οὐδὲν παρουσιάζων τὸ αὐτοπον. Εν τούτοις ὁ ἀνταλλασσόμενος διάλογος ὁζύνεται ἐπὶ μᾶλλον και μᾶλλον και προμηνύει ὅτι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν οἱ ἐκλογεῖς θὰ προσέλθωσιν εἰς τὰς κάλπας ὁ ἀγὼν θὰ εἶναι λυσσώδης.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν Κοινοτικῶν ήμών σχολείων ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ Σουληνείου Σχολείου, τοῦ συντηρουμένου ἐκ κληροδοτήματος τοῦ εὐεργέτου τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἀοιδίμου Βασιλείου Σουλῆνη, ἑλληνας ὑπηκόου. Παραστάντες εἰς τὰς ἐξετάσεις τῷ ἐν λόγῳ παρθεναγωγείου ἐκφρά-

ζομεν ἀνυποκρίτως τὴν χαρὰν μας ἐπὶ τῇ γενομένῃ ἐργασίᾳ.

Ἡ αἴθουσα ἦν πλήρης κυριῶν και κυριῶν, τοσαύτη δὲ ἡ συρροή, ὥστε οὐδεμία κἂν θέσις ὑπελήφθη. Ἡ Σχολὴ αὕτη, τοῦλάχιστον ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ήμών ἠτύχησε νὰ ἔχῃ καλὰς διδασκαλίσσας ἰδίᾳ δὲ διευθυντρίας. Ἡ δεσποινὶς Κλενίκη Ασπριώτου, τελειοποιούσα τὰς σπουδὰς τῆς ἡδῇ εν Ἀυστρίας, και ἡ δεσποινὶς Σουλτάνα Μάνου μετὰ παρδειγματικῆς καρτερίας ἐξεπλήρωσαν τὸ εὐαυτῶν καθήκον. Κατὰ μίμησιν τῶν προκατόχων και ἡ νῦν διευθύντρια αὐτοῦ δεσπ. Ἀρίστη Δανιὴλ ἀνεδειχθῇ ἐπαξία τῶν προσδοκιῶν μας. Επίσης ἀξίεπαινοι οἱ ἔφοροι τῆς Σχολῆς κ. Θ. Ἀβλαβείδης και ὁ κ. Ν. Τσιτσιλιανόπουλος, ὁ και πρόεδρος, ὅστις φιλοτίμως πάνυ συντηρεῖ τὴν σχολήν. Εἶθε ἐπ' ἀπειρον νὰ λειτουργῇ ἡ σπουδαία αὕτη σχολή, τὴν ὁποίαν εν κεντρικῇ θέσει ἱδρυσεν ἡ φιλάνθρωπία και ἡ διορατικότης τοῦ μακαρίτου ἱδρυτοῦ.

ΔΙΑΦΕΥΣΙΣ

Ἡ ἐφημερίς «Τὰ Νέα τῆς Μόσχας» δημοσιεύει ὅτι ὁ μητροπολίτης Κλήμης διατελεῖ ὑπὸ αὐστηρὰν φυλάκισιν φρουρῶνες ὑπὸ εἰκοσάδος χωροφυλάκων. Ἡ «Σφομποδά» ἀπαντᾷ λέγουσα ὅτι ἡ εἰδησις εἶναι ψευδής. Ὁ κύρ Κλήμης προσεπιλέγει ἡ εἰρημένη ἐφημερίς διαμένει εν τῇ μοναστηρίῳ ζῶν και θεωρούμενος ὥς νὰ ἦτο ἡγούμενος, προσέτι δὲ και χωρὶς νὰ φρουρῇται ὑφ' οἱ ἀσδῆποτε χωροφυλάκῃς.

ΚΑΘΑΡΣΕΙΣ

Αποφάσει τοῦ ἀνωτέρω ἱατροσυνοδρίου, ὑποβάλλονται εἰς πενήθιερον κάθαρσιν μέχρι νη-ωτέρας δηλοποιήσεως πάντα τὰ ἐμπορεύματα και οἱ ἐπιβάται οἱ προερχόμενοι ἐκ τῶν τῆς Γαλλίας παραλίων τῆς Μετογείου θαλάσσης, ἂν μὴ τοιαύτην κάθαρσιν ὑπέστησαν κατὰ τινα τουρκικὸν ὄρμον.

ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΜΟΣ

Τὴν 19 Ιουνίου εὐρέθῃ ἀπηγχονισμένος νεανίας κατὰ τὴν θέσιν Κουρσοῦ Μπαγλάρ, ἡλικίας 17—18 ἐτῶν. Εκ τῶν ἐρευνῶν ἀπεδείχθη ὅτι ὀνομάζεται Χρ. Στόεφ ἐκ Πόγλεδατς, ἐπαρχίας Σοφίας, αἰτία δὲ τῆς ἀπονενοημένης πράξεώς του ἦσαν διαρκῆς μελαγχολία προερχομένη ἐκ ψυχικῶν λόγων.

ΦΡΙΚΤΟΣ ΦΟΝΟΣ

Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης τρίτης εν Φιλ/πόλει συνετελέσθη φρικτὸς φόνος διὰ ξίφους και ροπάλου. Τὸ θῦμα ὀνόματι Στέριος Αναστάσῳφ ἡλικίας 26

(11) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (11)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ
ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Εκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Β.

(συνέχεια)

Και ἡδῇ ἤρξατο μία τόσῳ εὐθύμος ζωὴ, ὁποῖαν τὸ ἥσυχον δασαρχεῖον οὐδέποτε μέχρι τοῦδε εἶχεν ἰδῆ.

Ἦτο μία ἐξαισίως λαμπρὰ ἡμέρα τοῦ Αὐγούστου, ὀλίγῳ πρὶν ἢ λήξωσιν αἱ παύσεις, ὅτε ὁ ὄμιλος οὗτος τῶν νέων ἐπεχείρησεν ἐκδρομὴν τινα εἰς τὸ βάθος τοῦ δάσους. Ἡ Λουκία εἰς τὸ πλευρόν τοῦ Βαλερίου, ὁ Ρουδόλφος ἐβάδιζε περὰ τῇ Μαρίας. Ὁ ἥλιος ἐφαίνετο θερμὸς διὰ μέσου τῶν φυλλωμάτων τῶν κλάδων και διέγραφεν ἐπὶ τοῦ ἐκ βρύων πρασίνου τάπητος ἐκτυφλωτικὰς ἐκ ζωηρότητος εἰκόνας λαυρίδων.

Αἱ σκέψεις τοῦ Ρόλφ ἦσαν πολὺ μακρὰν ἐκείνου, ὅπερ ἡ ὥχρᾳ κόρη παρὰ τὸ πλευρόν του ὠμίλει μετὰ συγκεκριμένης φωνῆς. Εἶδλεπε μόνον πρὸς τὴν πρό αὐτοῦ θελκτικὴν μορφήν και ἐξηγεῖτο εν ἑαυτῷ εν ἄγριον, ζηλότυπον μίσος κατὰ τοῦ φίλου του. Ἐκ πρώτης ὄψεως ἀκόμη εἶχε γεννηθῇ εν ἑαυτῷ σφοδρὸν πάθος διὰ τὴν Λουκί-

αν. Τί τῷ ἔμελε τώρα ὅτι ἐγγὺς του ἦτο ἡ μέλλουσα σύντροφος τοῦ βίου του! Τῷ ἐφαίνετο δυσειδής, μονότονος, ἀδεξία εν συγκρίσει πρὸς τὴν μαγευτικὴν ταύτην ἑπαρξίν.

Ὁ Βαλέριος Καρίσιος, ὅστις πρό πολλοῦ μετ' εὐχαριστήσεως εἶχε παρατηρήσῃ τὴν αὐξοῦσαν κλίσιν τοῦ Ρόλφ πρὸς τὴν Λουκίαν προέτεινε νὰ συλλέξωσι βατόμουρα. Μὲ ἡμιάνοικτον, εἰρωνικῶς ἀπαστράπτον ὄμμα παρηκολούθησε τὸν φίλον του ἀποδεχόμενον ἀπλήστως τὴν πρότασιν ταύτην και ἐξευρίσκοντα ἐπιτηδείως τρόπον βαθμηδὸν και κατ' ὀλίγον ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς Μαρίας. Αἰφνης εὐρέθῃ ἰστάμενος ὁ ἴδιος εἰς τὸ πλευρόν τῆς και τὴν ὠδήγησε βαδύτερον εἰς τι σκιερὸν σύνδεδρον μέρος.

Ὁ Ρόλφ και ἡ Λουκία ἔμειναν μό-

νοι. Αὕτη ἐκάθισεν ἐπὶ βρυώδους τινος κορμοῦ δένδρου και ἐτερέτιζεν ἄσμά τι.

Οὗτος ἔδρεψεν ἀμέσως βατόμουρά τινα και τῇ τὰ προσήνεγκεν

«Εἶναι πιστευτὸν ἄρᾳ γε, ὅτι ἡ ἐξαισία αὕτη ἐποχὴ θὰ παρέλθῃ.

Αὕτη ἐνευσε καταφατικῶς. «Τὸ πάσχα τέλος πάντων τελείωνουν, τὰ μαθήματα! Τότε θὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ Βερολῖνον. Ὁ πατήρ μου εἶνε διπλωμάτης, σύμβουλος πρεσβείας. Θὰ ἔχω εὐκαιρίαν ν' ἀπολαύσω τὴν ζωήν.»

«Θὰ σᾶς ἐπανάιδω ἄρᾳ γε ἐκεῖ,» ἠρώτησεν ὁ Ρόλφ μετὰ ζηλοτύπου τρυφερότητος.

«Καὶ διατί ὄχι;» ἀπήντησεν αὕτη συντόμως. Νὰ ἔλθῃτε νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇτε.»

«Τὸ ἐπιθυμεῖτε;» λέγων ταῦτα ἐρρίφθη ἐπὶ τῶν βρύων οὕτως ὥστε ἐ-

Η „ΟΔΗΣΣΟΣ“ ΚΑΤΑΔΙΩΚΩΜΕΝΗ

Μετ' ἐμβριθῇ μελέτῃ οἱ κοινοτικοί, δηλ. οἱ περὶ τὴν λήξιν τῆς ἔξουσας εὐρισκόμενοι εὐαρίθμοι κύριοι, διέκοψαν τὰς μετὰ τῆς «Οδῆσσο» σχέσεις ἀποκοπέντος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ τελευταίου ἄρθρου, τοῦ λεπτοῦ καὶ ἀσθενοῦς νηματιδίου τὸ ὅποιον ἐκράτη εἰς τὰς ἀδράεις αὐτοῦ χερσὶν ὁ κ. Σ. Κιτρινόπουλος, ἀνακαλέσαντες πλεόν ὀριστικῶς τὴν ἐφ' ἡμῶν πολύτιμον προστασίαν καὶ ὑποστήριξιν (sic, sic).

Δὲν ἠγνόησαν ἀκόμη οἱ ἐπιπόλαιοι οὗτοι κύριοι ὅτι ἡ «Οδῆσσο» δὲν ὄζει βυζαντινισμοῦ, ὅτι ἀποκαλεῖ πάντοτε τὰ σῦκα, σῦκα καὶ τὴν σκάφη, σκάφη, οὐχὶ δὲ τοὺς μὲν ἐφόρους σῦκα, τοὺς δὲ προέδρους σκάφη, δὲν ἠγνόησαν ἀκόμη ὅτι περιεφρόνησεν ἀπ' ἀρχῆς τοὺς θυμιάματα καὶ ταπεινωτικὰς ὑποκλίσεις διψώντας, δὲν ἠγνόησαν ἀκόμη ὅτι ἀπέρριψεν ἀπ' ἀρχῆς τὸ δ' ἐκείνους πολύτιμον συμφέρον προτιμήσασα τὴν ἐν κακουχίαις καὶ καταδιωγμοῖς ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων τῆς χαμερποῦς κολακείας καὶ τοῦ ἀναιδοῦς καὶ ἐπονειδίστου χρηματισμοῦ.

Σὰς ἐδγνωμονοῦμεν κ. Σ. Κιτρινόπουλε, διότι ἐκίνησε τὴν λεπτοτέραν χορδὴν ἢ πρὸς ἡμᾶς μικρὰ μὲν, ἀλλὰ χαρακτηριστικὴν κιτρινοκόκκινος ὀδυσσεὺς ἀνθοδέσμη τὴν ὁποίαν ἀπετελέσατε ἐκ τῶν ἐν τῇ πατριωτικῇ ὡμῶν καρδίᾳ ἀνθησάντων αἰσθημάτων δίκην δυσόσμων καὶ ἀκανθοφόρων ἀνθέων· διὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπεριφορᾶς ταύτης ἀπεδείχθη ὅτι ὁ μὲν ἱποτικώτατος πρόεδρος προεδρεύει κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην τῶν συναδελφῶν τοῦ ὑπὸ ἔξοχον καὶ δυσεῦρετον ιδιότητα, ἡ δὲ «Οδῆσσο», ἐπωφελομένη τῆς εὐκαιρίας ἀπολογεῖται ὑπὲρ ἐαυτῆς ἅπασι διὰ παντός.

Ναι! ἐὰν μέχρι τοῦδε ἐγράφομεν ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθοῦσης καὶ ταλαιπωρουμένης ὑφ' ὡμῶν «Οδῆσσο» δικαίως θὰ ἐθεωροῦμεθα ὡς περιουτολογοῦντες καὶ καυχηματῖαι· ἀλλ' ἤδη καταπατοῦντες ὑπὸ τὴν πτέρναν ἡμῶν τὰς ὕβρεις καὶ τὰς συκοφαντίας λύομεν τὸν κάλαμον πρὸς ἀπολογίαν τῆς διαβαλλομένης καὶ καταδιωκόμενης «Οδῆσσο», ἀνατροπὴν δὲ τῶν καταχθονίων καθ' ἡμῶν σχεδίων τῶν κοσμικῶν ἰησοῦϊτων καὶ ἀναιδῶν συκοφαντῶν, μὴδ' ὡμῶν ἐξαιρουμένων. Αποσύρωμεν ἱεροσὺλως τὸν πέπλον τοῦ παρελθόντος!

Μᾶς πολεμεῖτε, εἴνε ἀληθῆς, διὰ μέσων ἀφανῶν καὶ δολοφόνων, ὡμῆς καὶ οἱ ἐν τοῖς παρασκηνίοις δαίμονες, οἵτινες ἐπιδιώκουσι τὴν συμπλήρωσιν τῶν καθ' ἡμῶν σχεδίων χάριν προσωπικῶν λόγων, διότι ὕδρισαμεν τοὺς ὕδριστάς τῆς τιμῆς τῶν ἄλλ' ἐπίσης εἴνε ἀληθῆστατον ὅτι ἐξασκηθέντες ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εἰς τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὸ καθήκον περιφρονοῦμεν τὴν ἐνδόμυχον ἐπιθυμίαν σας ὅπως ἀνοίξετε ἡμέραν τινὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς χωρὶς νὰ ἴδῃτε τὴν «Οδῆσσο», μὰ τὴν ἀλήθειαν ἐὰν ποτε νομίσητε τοιοῦτόν τι ἐστὶ βέβαιον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅτι οἱ καμνύοντες ὀφθαλμοὶ σας δὲν θὰ εὐρίσκονται εἰς φυσιολογικὴν κατάστασιν, διότι ἔχομεν μίαν ἀνεξάντλητον πηγὴν θησαυροῦ, τὴν ὁποίαν ἀδυνατεῖτε ν' ἀφαιρέσητε ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἡ πηγὴ αὕτη εἴνε ἐκείνη τὴν ὁποίαν οὐδέποτε θ' ἀποκτήσετε, εἴνε ἡ σιδηρὰ θέλησις!

Ἀποκαλεῖτε τὴν «Οδῆσσο» ἀντεθνικὴν· θὰ σὰς ζητήσωμεν διὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τὴν δέουσαν ἱκανοποίησιν, ἀλλ' ἤδη σὰς ὑπομινύσκομεν ὅτι οἱ ἱδρυταὶ τῆς «Οδῆσσο» εἶναι οὐχὶ ἀσυνείδητα καὶ κατεντρέχῃ τέκνα τῆς πατρίδος, ἀλλ' ἄνδρες ἐμφοροῦμενοι τῶν πατριωτικωτέρων αἰσθημάτων, ὡμῆς δὲ εἰσθε οἱ ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες.

Οἱ ἱδρυταὶ τῆς «Οδῆσσο», μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν τῶν περιφρονήσαντες εὐμάρειαν καὶ χρηματισμὸν, προσόντα τοῦ σημερινοῦ ἀνωτέρου ὀρθοδόξου κλήρου, ἔσπευσαν εἰς τὴν μικροσκοπικὴν αὐτῶν πατρίδα ὅπως παράσχωσιν εἰς ἐνδείξιν εὐγνωμοσύνης πᾶσαν ἐθνικὴν ἐκδούλευσιν. Εἰπλούτισαν τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Σχολαρχείου δι' ὀλίγων τῶν συλλεγέντων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξήσφαλίσαν τὴν ἀκεραϊότητα αὐτῆς κατασχόντες ὅσα ἡδυνήθησαν ἐκ τῶν ἀνευ ἀποδείξεων εὐρισκόμενων παρὰ διαφόροις βιβλίων, ἱδρυσαν τὴν φιλόπτωχον ἑλληνικὴν ἀδελφότητα, ἥτις παρείχετο πὸ λ ὅ τ ι μ ο ν καὶ ἐ θ ν ι κ ῆ ν συνδρομὴν εἰς ὑπερδιακοσίους ἑλληνόπαιδας, ἀπεπειράθησαν νὰ διωρίσωσι ἑλλήνα διδάσκαλον εἰς τὴν ἑλληνικὴν κωμόπολιν Ἀστρον, ὡμῶν μὴ βοηθούτων πάντοτε, ἀνέφλεξαν τὰ αἰσθητά κατὰ τὴν μονοετὴ αὐτῶν διδασκαλίαν, περιεφρόνουν τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς, τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν τιμὴν τῶν τέκνων σας περιερχόμενοι μέχρι μεσονυκτίου τὴν πόλιν, ἐκέρυττον ἐν τοῖς ναοῖς δωρεάν, τὰ πάντα ἐπραττον ὑπὸ ἐθνικὴν ἔποψιν, ἐπὶ πλεόν δὲ ἀνέλαβον τὴν ἐκδοσὶν ἑλληνικῆς ἐφημερίδος.!!

Τίς τί ἐπράξατε πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀνθρώπων τούτων;

Ἄντι τῆς ὀλικῆς καὶ ἡθικῆς ὑποστηρίξεως, τῆς ὁποίας ἦσαν ἄξιοι, ἔτυγον παρ' ὡμῶν καταδιώξεως· εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀνεχαιτίσθησαν ἐν τῇ ἐθνικῇ αὐτῶν δράσει ὑπὸ τοῦ τότε ἀρχιερέως τοῦ ὁποίου τὰ φρονήματα ἀνταρρατεύοντο πρὸς τὴν ὀργῶσαν τῶν νέων πρὸς δράσιν καρδίαν. Ἡτο ἡ πρώτη δόσις τοῦ δηλητηρίου τὸ ὅποιον προσηνέγκατε αὐτοῖς· κατόπιν ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθήκοντων τῶν παρενθάλατε προσκόμματα ποικίλα ὅτε μὲν ἀρνητικῶς ὅτε δὲ θετικῶς ἀπαγορεύοντες εἰς τοὺς κοινοτικούς τὴν σύμπραξιν πρὸς εὐδόσιν τῆς συστάσεως ἀδελφότητος ἀρνούμενοι τὴν συνδρομὴν ὡμῶν, καὶ ποικιλοτρόπως τέλος πάντων κωλοσιεργοῦντες. Ὅτε δὲ ἴδετε διδασκάλους τινὰς μὴ διανουκτερούοντας εἰς τὰ κατηλεῖα ἀλλὰ, παρὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ἔθνη, ἀσχολουμένους περὶ τὴν σύνταξιν ἐφημερίδος, μικρᾶς μὲν τὸ δέμας, ἀλλὰ μαχητοῦ, ἐφθονήσατε ἀντεθνικῶς διὰ τὴν ἐκ μικρῶν μεγάλην «Οδῆσσο» καὶ συσχεφθέντες ἀπεφασίσατε ἀντὶ παντός νὰ καταπνίξετε τὴν ὑψομένην φωνὴν ὑπὲρ τῆς πολινορθώσεως τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων.

Ἐνθυμεῖσθε τὴν ἀγέρωχον τὴν ὑπὸ τῆς σὺνειδήσεως ἐπιβληθεῖσαν συμπεριφορὰν ἡμῶν ἐν τῇ συνεδριάσει ἐκείνῃ. Ἀπερίψαμεν τὴν διλημματικὴν πρότασιν σας ὅπως συντρίψωμεν τὴν δημοσιογραφικὴν γραφίδα· πρέπει νὰ παραιτηθῇτε τῆς ιδέας αὐτῆς, ἔλεγεν ὁ μέγας ὡμῶν συνάδελφος, διότι ἡ «Οδῆσσο», θὰ γίνῃ ἀντιπολιτευομένη. Τὶ ἐσήμανε ἡ φράσις ἐκείνη ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων. Εἰσημῖνε ὅτι ἀποφεύγετε τὸ φῶς, ὅτι φοβεῖσθε τὴν ἐξέλεξιν, τὴν ἀνακαίνισιν καὶ μεταρρύθμισιν τῶν κοινῶν μας.

Εἴμεθα λοιπὸν ἀντεθνικοὶ διότι ἀπ' ἀρχῆς ἐπεχειρήσαμεν τὴν διοργάνωσιν τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων, τὴν ἀποκάλυψιν παντός ἀτόπου τὸ ὅποιον τυχὸν συμβαίνει ἐν τῇ κοινοτικῇ ὀργανισμῷ; Εἴμεθα ἀντεθνικοὶ διότι ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν εἰς τὰ πράγματα ἐφόρους καὶ δημογέροντες ἐγγράμματοι, οὐχὶ δὲ μπακάληδες καὶ ἀχιάρηδες; Διότι ἐσιγήσαμεν κατὰ τὴν γενομένην παρανομίαν ἐν τῇ ζητήματι τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐφορίας τοῦ νοσοκομείου τοῦ αἰδίου Παρασκευᾶ, ὅτε οἱ παρητημένοι ἐφοροὶ ἐφώναζον ὅτι θὰ παραμένουν ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ νοσοκομείου! Πταίομεν διότι δὲν διωργανώσαμεν τότε ἐν τῇ δικαίᾳ μας λαϊκὴν διαδήλωσιν καὶ πετάξωμεν ἐκτὸς τοῦ νοσοκομείου τοὺς παρανόμους καὶ αὐτοκλήτως ἐπικαθεσθέντας ἀξιολύτους κυρίους; Πταίομεν διότι ἐκαλύψαμεν τὰ πάντα διὰ τοῦ πέπλου τῆς σιγῆς· πταίομεν διότι μέχρι τοῦδε δὲν ἐξηλέξαμεν τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἐκπευσεῖς ἐφορίας ὅπως προλαμβάνῃ τὰ ἐν τῇ σχολαρχείᾳ ἀποπήματα εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀλληλοτρώγονται καὶ ἀλληλοδέρνωνται ὁ κ. Γοργίας μετὰ τῶν συναδελφῶν του! Πταίομεν διότι ἐσιγήσαμεν μέχρι τοῦδε ὅτι ἐτραυματίσθησαν ἐπὶ Γοργίου διὰ μαχαιριδίων μαθηταί;

Βαρναῖος

(ἔπεται συνέχεια)

(4) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (4)

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΕΝΟΣ ΔΙΑΒΑΤΟΥ

(Συνέχεια)

... Ἡ σύζυγός του, δηλ. ἡ γυνὴ τῆς ὁποίας τὴν τιμὴν ἔσωσε, ἀηδιάσασα τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν ἀθλιότητα τοῦ συζύγου τῆς, τὸν ἐγκατέλειπεν οὗτος δὲ ἤδη φθίνει ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐτῶν τῆς ἀθλιότητος καὶ τὴν κατάχρησιν τοῦ ποτοῦ, τὸ ὅποιον πίνει κατὰ δόσεις... Φρονεῖ ὅτι εἶναι ἄριστος στιχουργός· εἶδον ἐν ποίημά του πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας Γουλιέλμον τὸν Α! Εἰναι ἰδικὸν του, ἄλλοτε φαίνεται ὅτι εἶχε μεγάλην κρίσιν καὶ

ποιητικὴν ἱκανότητα. Ὁ αὐτοκράτωρ τῇ ἀπήντησε δι' ἐνός εὐχαριστῶ, ἐνῶ ἐκεῖνος προσεδόκα διεφορώτερα εὐχαριστήρια. Καταγίνεται μετὰ μανίας εἰς σύνταξιν στίχων ὁμοιοκαταληκτῶν οἱ ὅποιοι βεβαίως δὲν ἀποτελοῦσι μάντοτε ποιήματα...

Ἐχει στιγμὰς μελαγχολίας καὶ ἐκρύπτου ψυχολογικῆς καταστάσεως.

Καὶ ὅμως ὁ δυστυχὴς οὗτος καθίσταται ὀχληρὸς καὶ εἰς τὸν εὐτελέστερον ὄμιλον!

Πόσον μεταβάλλονται αἱ περιστάσεις... Μόλις ἀπεμακρύνθη τὸ Βαλταϊκὸν κατέστη αἰσθητὴ ἡ ἑλλειψὶς τῆς συγκοινωνίας, ἡ ἐπικρατοῦσα εἰς τὰ μέρη ταῦτα. Ἡ ἄμαξα τοσοῦτον κατεπόνθησε τὰ μέλη μου ὥστε ὅταν μετὰ τρεῖς ὥρας ἐφθασα εἰς τὴν κωμόπολιν Καθάρναν ἤμην σχεδὸν ἀναίσθητος.

Καθ' ὁδὸν εἶχον τὴν εὐκαιρίαν ὥπως θαυμάσω τοὺς ἀγροὺς τῆς Δοβροῦτζης αἱ ὁποῖαι κατ' ἐμὲ διαφέρουσι τῶν ἄγρων πολλῶν μερῶν τῆς Βουλγαρίας

Εἶναι παχύτεραι καὶ εὐφορώτεραι. Ἐπίσης συνηντήσαμεν ὄμιλον Ἀθιγγανίδων μετὰ τῶν ὁποίων διεκρίνετο μία ξανθὴ. Εἰναι ἐφόροι τὰ πολυτελῆ τῶν πόλεων ἐνδύματα ἀναμφιβόλως δὲν θὰ διεκρίνετο ἀπὸ τὰς κυρίας τῆς ἀριστοκρατίας. Ἡτο κυριολεκτικῶς ὡραία.

Μετ' ὀλίγον ἐφθάνομεν εἰς τὴν Καθάρναν, ἡ ὁποία κατέστη ὀνομαστὴ ἀπὸ τοῦ τελευταίου βωσοτουρκικοῦ πολέμου, ὅτε ἡνδραγάθησεν ὁ ὁμογενὴς Ἀμυρᾶς ἡρωϊκῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς ἀποδιώξας τὰ στίφη τῶν Κιρκασίων, τὰ ἀποπειραθέντα τὴν πυρπόλησιν καὶ λεηλασίαν τῆς μικρᾶς κωμοπόλεως καὶ διασώσας τοὺς ὁμογενεῖς αὐτοῦ συμπολίτας ἀπὸ βεβαίας πανολεθρίας.

Ἡ κωμόπολις μέχρις ἐπ' ἐσχάτων κητωκεῖτο ἀποκλειστικῶς ὑφ' Ἑλλήνων Σήμερον διατηρεῖ τὸ ἱστορικὸν σχολεῖον, ἐνθα αἱ μὲν γυναῖκες παρεσκεύαζον φυσίγγια, οἱ δὲ ἄνδρες γενναίως ἐμάχοντο.

Ἀληθεῖς Σπαρτιάται, τιμώντες τὰς σε-

λίδας τοῦ τελευταίου πολέμου!

Εἶναι ἀληθές ὅτι οὐδ' ἡ Καθάρνα διέφυγε τῆς ἐνσκηψάσης ἐπιδημίας, τῆς χαλαρώσεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, ἀλλ' εὐτυχῶς τινὲς μόνον προσεδλήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπαράτου ταύτης ἀσθενείας.

Οἱ πλείστοι εἶναι πατριῶται, στερούμενοι μὲν παιδείας, ἀλλὰ πλήρεις ἀκραιφνῶν αἰσθημάτων.

Κατὰ σύμπτωσιν εἶδον τὸν ἰσολογισμόν τῆς μικρᾶς τῶν Κοινοτήτος αἱ πρόσοδοι τῶν εἶναι μικραὶ, ἀλλὰ συμπληρώθη διὰ μονοκονδυλίας προαιρετικῶν συνδρομῶν περιλαμβανουσῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου προϋπολογισμοῦ.

Τὸ σχολεῖον τῶν διαιρεῖται διὰ διαφράγματος εἰς ἀρρεναγωγεῖον καὶ παρθεναγωγεῖον, εἰς τὰ ὁποῖα διδάσκουσιν εἰς διδάσκαλος καὶ μία διδασκάλισσα. Τὰ ἄλλοτε τουρκόφωνα ἑλληνόπουλα λαλοῦσι σήμερον τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ω.

(ἀκολουθεῖ)